

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1 sierpnia

№ 54.

Rok 1930.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 456**—Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lipca 1930 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe 801
- 457**—Spraw Wojskowych z dnia 19 lipca 1930 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o obowiązkach organów wojskowych, asystujących w postępowaniu przymusowym w administracji przy czynnościach egzekucyjnych w budynkach wojskowych lub na okrętach wojennych . . . 802
- 458**—Skarbu z dnia 21 lipca 1930 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty skarbowej od soli jadalnej 803
- 459**—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1930 r. o rejestracji, kontroli i udzielaniu świadczeń z powodu braku pracy pozostającym bez pracy pracownikom umysłowym 803
- 460**—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 lipca 1930 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy: „Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc.”—kopalnia kruszców i płócznia „Cecylja”, „W. Fitzner” Sp. Akc. Fabryka Kotłów w Siemianowicach, „Giesche” Fabryka Porcelany Sp. Akc.—Katowice II i Sp. Akc. „Ferrum”—Katowice II . 811
- 461**—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 lipca 1930 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy przemysłu włókienniczego na terenie województwa łódzkiego, zakładu pracy „Kamienna”—Jan Witwicki w Skarżysku—Kamiennej, zakładu pracy „Polskie Huty Szkła” w Krośnie i zakładu pracy „Samson Heller i Synowie”—Mechaniczna Tkalnia w Kołomyi 812

456.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 lipca 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 604) o przywróce-

niu mocy obowiązującej ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, oraz o niektórych zmianach w ustawie skarbowej z dnia 22 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 254) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 694) w sprawie określenia norm zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zasiłków dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 926) dodaje się po § 36 nowe

postanowienie, jako § 36-a o następującem brzmieniu:

„§ 36-a. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie do zamieszkałych na terenie w. m. Gdańska rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, z tą różnicą, iż kompetencje zastrzeżone w tem rozporządzeniu dla urzędów gminnych (magistratów) przekazuje się Komisarzowi Generalnemu Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku, zaś kompetencje powiatowej władzy administracji ogólnej — wojewodzie pomorskiemu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
D. Konarzewski

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

457.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 19 marca 1930 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o obowiązkach organów wojskowych, asystujących w postępowaniu przymusowem w administracji przy czynnościach egzekucyjnych w budynkach wojskowych lub na okrętach wojennych.

Na podstawie art. 21 ustęp statni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), budynkiem wojskowym jest każda budowa lub pomieszczenie pozostające pod zarządkiem władzy wojskowej — okrętem wojennym zaś każdy obiekt pływający żeglugi śródlądowej lub morskiej, pozostający pod zarządkiem władzy wojskowej.

§ 2. Obowiązek asystowania organów wojskowych przy czynnościach egzekucyjnych w budynkach wojskowych lub na okrętach wojennych dotyczy czynności egzekucyjnych, przedsiębioranych zarówno przeciw osobom wojskowym, jak i przeciw innym osobom, zamieszkałym lub przebywającym w budynkach wojskowych lub na okrętach wojennych.

§ 3. Organ egzekucyjny (art. 7 pkt. 2 i art. 8 pkt. 2) przed przystąpieniem do czynności egzeku-

cyjnej w budynku wojskowym lub na okręcie wojennym, powinien zawiadomić o tem komendanta budynku wojskowego lub okrętu wojennego okazując temuż upoważnienie do przeprowadzenia czynności egzekucyjnej.

§ 4. Władzy wojskowej nie przysługuje prawo badania legalności upoważnienia wymienionego w § 3, — ani też zakresu uprawnień organu egzekucyjnego.

§ 5. Komendant budynku wojskowego lub okrętu wojennego nie może zabronić organowi egzekucyjnemu legitymującemu się w myśl § 3, wykonania czynności egzekucyjnej.

§ 6. Celem asystowania przy czynności egzekucyjnej wyznacza komendant budynku wojskowego lub okrętu wojennego w pierwszym rzędzie organ inspekcyjny lub dyżurny, w razie zaś braku takiego organu lub zachodzących przeszkód — inną osobą wojskową.

Do asystowania przy czynnościach egzekucyjnych przeciw szeregowym należy wyznaczać podoficerów — przeciw oficerom, oficera, w równym lub wyższym stopniu służbowym.

§ 7. Obowiązkiem organu asystencyjnego jest być obecnym przez cały czas przy czynności egzekucyjnej, oraz czuwać by przy tej czynności nie zostały naruszone interesy lub powaga wojska. W szczególności organ asystencyjny powinien zarządzić wydalenie z miejsca czynności egzekucyjnej tych osób, które według przepisów dla danej czynności, nie biorą w niej udziału.

Organ asystencyjny jest obowiązany zachować w tajemnicy fakty, które doszły do jego wiadomości przy sposobności asystowania przy czynności egzekucyjnej.

§ 8. Organowi asystencyjnemu nie wolno wkraczać w zakres służbowych czynności organu egzekucyjnego, ani też utrudniać mu wykonania jego obowiązków.

W celu niedopuszczenia do omyłkowego zajęcia przedmiotów stanowiących własność Skarbu Państwa, organ asystencyjny powinien udzielić stosownych wyjaśnień organowi egzekucyjnemu, a jeżeli mimo to zajęcie takich przedmiotów zostanie uskutecznione (protokółarne opisanie i oszacowanie) jest obowiązkiem organu asystencyjnego zgłosić sprzeciw i zażądać uwidocznienia tego sprzeciwu w protokole.

§ 9. Jeżeli czynność egzekucyjna skierowana przeciw dłużnikowi, którym jest osoba wojskowa, pełniąca czynną służbę wojskową, zdaniem organu egzekucyjnego wymaga przeprowadzenia u dłużnika rewizji osobistej — rewizję tę przeprowadza organ asystencyjny w obecności organu egzekucyjnego (art. 30 ust. 3).

Znalezione przy rewizji osobistej przedmioty mające ulec zajęciu, organ asystencyjny doręcza organowi egzekucyjnemu.